

Musikskolerne er ude af stemning.

Der er brug for at musikteste børnene

AF ULF NORDLUND

I DANMARKS musikskoler råder kun lysten: ingen udvælgelse efter evner. Vi har elitær forskrækkelse: ingen spørgsmål om høreevner.

Man forsøger sig med en større gruppe børn med flere instrumenter – det vigtigste er at have det sjovt. Men problemet er, at man efter ret kort tid ikke er så mange. De bedst hørende og intonerende børn kan ikke holde samværet ud med de børn, der ikke har evnen til at spille bare lidt rent.

På den måde har man i årevis spændt ben for sig selv i landets musikskoler. Kun tilfældet lader man råde, og dem kalder man talenter.

Musiklærerne må lære at musikteste, så vi finder de egnede til orkesterinstrumenterne. Gør vi det ikke, dør den sidste rest af den klassiske musik og jazzen, der efterhånden kun findes i meget begrænset omfang i musikskoleverdenen.

En langt billigere og enklere vej til alle børnegrupper indgang i musikken ville være at nedlægge musikskolerne, overføre midlerne til folkeskolen og oprette skole-

orkestre og musikundervisning som en naturlig del af skoleskemaet på alle skoler.

På mere end en måde er udviklingen sørgelig. De mange børnetalenter tabes, ingen samler dem op, og de kommer ofte til ligefrem at afsky den klassiske musik, som de ikke forstår. Den kræver jo både opdragelse og fordybelse – dele, der har umulige vilkår i folkeskolen.

Hvorfor alene fokus på dårlig hørelse? Hvad med de særligt godt hørende, ofte skolens urolige specialelever, dem med ADHD og Aspergers? Giv dem dog en chance, musikken er midlet, gerne via et skoleorkester. Hvorfor skal disse ofte meget velbegavede børn holdes uden for det fantastiske musikke fællesskab?

En halv times høretest i hver klasse ville finde og give disse børn en tiltrængt mulighed. Her vælges til – ikke fra. Musiktesten består af fire dele: tonehøjde, melodi, akkord og rytme.

INGEN – SLET IKKE politikere – advarede, da musikundervisningen i folkeskolens 1980'ere blev skåret ned til et minimum, så flertallet af de fagligt funderede musiklærere forlod folkeskolen. For

40 år siden kæmpede pop- og rocktilhængere for at finde et ståsted. I dag kæmper den klassiske musik og jazzen for overlevelse. De dengang 30-40-årige klassiske musikudøvere og deres publikum er de samme, nu er de til stor overraskelse 30-40 år ældre. De tog for givet, at deres skønne musik helt naturligt ville bære deres musikke livsnerve videre. De har på glimrende vis formidlet deres velordnede musikforståelse videre i egen selvtilstrækkelighed. Musikkens Big Bang indtraf med chokerende tydelighed for den klassiske elite, musikskolerne og amatør-orkesterne. Og morgensangen – ”den danske sangskat” – var for længst draget bort.

Jeg håner ikke musikskolerne, men undres blot over, at så mange begavede og dygtige musikskolelærere ikke fortæller os i dagspressen og på folkemøderne, hvordan det virkelig står til. Der er mange historier at fortælle. Kom frem med dem!

Jeg må spørge dagens musikskoleledere: Hvad vejer så tungt, at man ikke har villet musikteste børnene? Er det enhedsskoletanken? Vi må blot konstatere, at strygere og blæsere gennem mange årtier ikke er blevet nævneværdigt

Vi er godt i gang med at skille vores samfund ad i en lille udsøgt gruppe og en kraftigt stigende musikskole ringere. Og musikskolerne hjælper godt på vej.

repræsenteret. I dag er omtalte grupper så lavt repræsenteret, at tilgang fra musikskolerne til de respektive orkestre er en illusion.

KÆRE LEDERE! Hvorfor har I ladet det komme så vidt gennem de seneste 20-30 år? Kun én vej er det gået: færre elever, færre orkestre og højere priser.

Vi er godt i gang med at skille vores samfund ad i en lille udsøgt gruppe og en kraftigt stigende musikskole ringere. Og musikskolerne hjælper godt på vej. Grundet ringere økonomi siges velkommen til alle, der har råd. Alt imens politikerne ude fra

fløjen står og råber på talent!

Musikskolen var tænkt som begyndelsen til en lang musikalsk livsbane – en hobby. Ikke en forbigående ad hoc-oplevelse. Hvilket samfund får vi uden en velfungerende musikkultur? Begreberne opdragelse og dannelse hører vel hjemme her?

Glæden må ind i musikken – og musikken ind i skolen igen til gavn for alle børn!

Benyt vores mange dygtige, ofte ledige konservatoriumsikere som lærerkræfter for de mange skoleorkestre. Lær at anvende musiktesten, så børnene med de gode høreevner lærer de intonerende instrumenters kvalitet og benyt det engelske graderings-system, som alle andre lande gør.

En folkeskole med masser af musik og orkestre tegner sig i det fjerne. En folkeskole, der først og fremmest kan blive begyndelsen til en lang og livgivende hobby. Ikke blot en forbigående oplevelse. Lad os hjælpe hele den klassiske musik og jazzen, mens det endnu er muligt.

Ulf Nordlund er lærer, musikpædagog og forhenværende musikskoleleder